

F. t. 1. om inkassovirksomhed

kaldelse af en autorisation, jf. henvisningen til lovforslagets §§ 24-27. Det afhænger af begrundelsen for afslaget, om prøvelsen skal ske efter § 25 (prøvelse i strafferetsplejens former) eller § 26 (prøvelse i den borgerlige retsplejens former), jf. nærmere bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås endvidere, at der skal betales 5.000 kr. for udstedelse eller fornyelse af en autorisation samt 3.000 kr. for ændring af en meddelt autorisation.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer samt tilføjelse af en betalingsbestemmelse til § 7 i arbejdsgruppens lovudkast.

Til § 8

Det foreslås, at autorisationsindehaveren skal drage omsorg for, at den pågældendes personale ikke retter personlig henvendelse til skyldnere som led i inkassovirksomheden uden forinden at være godkendt hertil. Det gælder, uanset om henvendelsen til en skyldner sker efter forudgående aftale med denne.

Der er ikke noget til hinder for, at en ansættelse træder i kraft, før godkendelsen foreligger. Den pågældende må blot indtil da ikke foretage personlig henvendelse til skyldnere, mens der ikke er noget til hinder for, at den pågældende eventuelt kan foretage skriftlige eller telefoniske henvendelser.

Godkendelseskravet omfatter således kun ansatte, der som led i deres arbejde har til opgave at rette personlig henvendelse til skyldnere. Der skal således ikke ansøges om godkendelse af personale, som ikke deltager i udøvelsen af inkassovirksomheden – f.eks. rengørings- eller serveringspersonale – eller som alene udfører opgaver vedrørende udsendelse af rykerskrivelser, regnskabsførelse m.v. Benytter autorisationsindehaveren sig slet ikke af personlige henvendelser til skyldnere, skal personalet således ikke godkendes.

Tilsidesætter autorisationsindehaveren sin pligt efter bestemmelsen, er dette selvstændigt strafsanktioneret, jf. lovforslagets § 29, stk. 1.

Stk. 2 angiver betingelserne for at opnå en godkendelse.

Det foreslås for det første, at den pågældende på det tidspunkt, hvor godkendelsen meddeles, skal være fyldt 18 år, jf. stk. 2, nr. 1.

Betingelsen i stk. 2, nr. 2, vedrørende eventuelle strafbare forhold svarer til betingelsen for meddelelse af autorisation i lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 6, og der kan således henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter stk. 2, nr. 3, er det endvidere en betingelse for godkendelse, at der ikke i øvrigt foreligger grund til at antage, at den pågældende ikke vil udføre hvervet på forsvarlig vis. Denne bestemmelse svarer i vidt omfang til betingelsen for autorisation i lovforslagets § 4, stk. 1, og der kan således henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse for så vidt angår, hvilke momenter der kan indgå i vurderingen af risikoen for, at den pågældendes personlige henvendelser til skyldnere ikke vil foregå på forsvarlig måde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Bestemmelsen svarer til § 8 i arbejdsgruppens lovudkast med den ændring, at godkendelseskravet ikke gælder for alt personale, der ansættes med henblik på deltagelse i udøvelsen af inkassovirksomhed, men alene for personale, der retter personlig henvendelse til skyldnere.

Til § 9

Bestemmelsen indeholder generalklausulen om, at inkassovirksomhed skal udøves i overensstemmelse med »god inkassoskik«.

Bestemmelsen er et selvstændigt indhold, men eksemplificeres også ved andre af lovens bestemmelser. F.eks. vil overtrædelse af reglerne i § 12 om personlig henvendelse til skyldnere eller overtrædelse af § 14 om behandlingen af inddrevne midler tillige være i strid med god inkassoskik.

Bestemmelsen tilsigter at regulere adfærden over for enhver, som inkassovirksomheden har virkninger for, det vil ikke blot sige skyldnere og inkassobureauets kunder, men også f.eks. skyldneres familie, arbejdsgiver m.v.

Der må efter bestemmelsen ikke anvendes metoder, som udsætter nogen for urimelig pression, skade eller ulempe. Dette er et centralt element i »god inkassoskik«, men angiver ikke udtømmende, hvad der kan anses for at være i strid med god inkassoskik.

Det er selve den benyttede fremgangsmåde, der skal være i overensstemmelse med god inkassoskik. Udgangspunktet er en objektiv vurdering af den pågældende adfærd m.v., men skyldnerens eller kundens konkrete forhold vil dog kunne have betydning for, hvilke krav der bør stilles til inkassobureauet m.v. F.eks. vil der normalt være grund til at gå lempeligere frem over for en person, der må forventes at være insolvent.

I forhold til *skyldneren* forudsættes det, at der generelt ikke må anvendes virkemidler, som lægger et stærkere pres på skyldneren, når det må antages, at